

[Poul Møller.]

udtalelser til indtægt for sig og sit parti. Thi socialdemokratiet optræder i denne sag netop i flagrant modsætning til nationalbanken, når partiet udover finansministerens forslag, udover den højtærede finansministers skøn, foreslår en yderligere forringelse af statens økonomi på 39 mill. kr.

Nu er det ikke første gang, der har været et modsætningsforhold mellem socialdemokratiet og nationalbanken, men det er mig bekendt første gang, at socialdemokratiet både har krævet skattelettelse og samtidig udtalt sympati for en nationalbankdirektørs ønsker om skatteforhøjelser. Disse to ting lader sig nu engang ikke forene, og socialdemokratiet må derfor gøre sig klart, at jo mere partiet vil forringe statens økonomi over den almindelige drift, desto stærkere kommer statens lånepolitik, kreditpolitikken, til at virke. Når den højtærede finansminister skal finansiere boligstøtte, er det nødvendigt enten at skaffe pengene gennem skatter eller ad lånevejen. En tredje mulighed findes ikke, medmindre socialdemokratiet skulle have lyst til at anbefale en ny inflatorisk pengeudpumpningspolitik, men i denne henseende skal socialdemokratiet ikke regne med mit partis støtte. Ser vi derfor bort fra denne tredje inflatoriske mulighed, må den høje rigsdag og befolkningen se i øjnene, at samtidig med at finanspolitikken svækkes udover det forsvarelige, vil kredit- og pengepolitikken nødvendigvis blive skærpet.

Ved første behandling af disse sager havde jeg lejlighed til at påvise, hvorledes regeringens forslag i virkeligheden var fuldstændig uden social slagside. Ved denne lejlighed har jeg lov til at fremhæve, at forslagene, som de nu fremstår, i virkeligheden medfører betydelige sociale forbedringer. Stigningen i rugbrødspriser og mælkepriser vil medføre, at de gennemsnitlige leveomkostninger stiger med 16 kr. pro persona. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen havde gjort tallet op på en anden måde, han havde hæftet sig ved det gennemsnitlige forbrug efter statistisk departements beregninger, og dette viste 20 kr. 20 øre, men efter min opfattelse kan man ikke bruge dette gennemsnitsforbrug. Mælk f. eks. indgår og bruges i en mængde ting udenfor den daglige husholdning, det bruges i industrien, i næringsmiddelindustrien, det bruges på mangfoldige områder, men går med ind i

det tal, som statistisk departement opgør det gennemsnitlige årsforbrug pro persona til. Man må derfor se på pristalsfamiliens forbrug af disse levnedsmidler — i den har vi jo netop en typisk dansk familie —, og pristalsfamiliens forbrug af levnedsmidler vil stige med 16 kr. pro persona som følge af disse forslag og ikke med de 20 kr. 20 øre, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen talte om. Når hertil lægges værdien af fodtøjsrabatkort til 30 kr. pr. barn — som iøvrigt ikke er blevet givet til de mindste børn —, vil det sige, at den samlede udgift til forsørgelse af et barn vil stige med højst 46 kr., nemlig for børn mellem 2 og 16 år, og med 16 kr. for børn under 2 år. Jeg ser ganske bort fra den diskussion, vi kan føre om, hvorvidt forudsætningen for et mælketilskud på 6 øre er faldet bort. Det er den efter mit partis opfattelse. Dette tilskud blev indført for at modvirke den prisstigning, der ville komme sidste år pr. 1. juni som følge af kød- og fæskeprisernes stigning. Den prisstigning er væk, priserne er faldet påny, og denne forudsætning er altså bortfaldet.

Lad os derfor se bort fra dette og holde os til tallet 16 kr. for mælk og rugbrød og 46 kr., når skotøjsrabatkortene lægges til. Børnetilskuddene foreslås nu for de dårligst stillede i hovedstaden forhøjet med 70 kr. pr. barn, i provinsbyerne med 64 kr. og i landdistrikterne med 58 kr. Der gives altså mere end dækning ved finansministerens forslag. For personer med en skattepligtig indkomst mellem 5 000 og 7 000 kr. vil der blive ydet henholdsvis 50 kr., 46 kr. og 42 kr. i forhøjet børnetilskud, og for denne gruppes vedkommende gælder det, at skattelettelsen her er op til 44 kr., således at en familie med børn og med en indtægt under 7 000 kr. vil få en forbedret økonomi ved disse forslags gennemførelse.

Jeg kan naturligvis godt se, at det socialdemokratiske forslag giver en større lettelse. Det er da klart, at når man lægger en lettelse på 30 eller 40 mill. kr. ovenpå den af regeringen foreslåede lettelse, skal det give en større lettelse; hvis socialdemokratiet havde foreslået 100 mill. kr. i sine ændringsforslag, havde det givet endnu større lettelse, og således kunne man blive ved. For en familie i hovedstaden med 8 000 kr. i indkomst og med 3 børn gælder det, at den vil få en udgiftsstigning på ialt 170 kr., men et forøget børnetilskud på 120 kr. og